

tering af torturofre og andre traumatiserede flygtninge?»

Supplerende svar (8/10 98)

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Sundhedsministeriet har oplyst, at ventetiden til behandling i det offentlige sundhedsvæsen afhænger af hvilken type lidelse, der er et tale om, og hvor i landet behandlingen foretages. Endvidere beror prioriteringen af patienter på venteliste på en faglig vurdering af en given lidelses karakter og ikke på en vurdering af dens årsag. Der kan derfor ikke siges noget entydigt om ventetiden til behandling for torturfølger m.v. i det offentlige sundhedsvæsen.

For så vidt angår de private behandlingscentre kan følgende oplyses:

RCT i København har oplyst, at man har en kapacitet på 50 – 60 patienter i løbende behandling. Med henblik på at afvikle ventelisten for patienter har man i en længere periode ikke haft tilgang for nye patienter. Centret befinder sig nu i en overgangsfase, hvor man netop har færdiggjort afviklingen af ventelisten og atter er begyndt at modtage enkelte nye patienter til behandling.

RCT-Jylland har oplyst, at centret har en kapacitet på 50 patienter, samt at der er ventetid til behandling. Centret opdeler ventetiden i to perioder, således at der først ventes på en indledende visiterende undersøgelse og derefter på egentlig behandling. Ventetiden på den visiterende undersøgelse er ca. otte måneder, og ventetiden på behandling vil derefter være otte til tolv måneder.

OASIS har oplyst, at centret har en kapacitet på ca. 100, samt at der er ventetid på behandling. Ventetiden fra OASIS har modtaget en henvisning, og til den pågældende bliver indkaldt til den første visitationssamtale er en måned. Ventetiden til behandling er seks til syv måneder.

CEPAR har oplyst, man har en kapacitet på ca. 60 – 70, samt at ventetiden er tre måneder.

Ad spm. nr. S 244

Fra indenrigsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Jette Gottlieb stillet

spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1997-98 (2. samling), forhandlingerne side 1664, lød således:

Til indenrigsministeren (22/4 98) af:

Jette Gottlieb (EL):

»Vil ministeren redegøre for, hvilken betydning det har for integration m.v., at der ikke er tilstrækkelig behandlingskapacitet for rehabilitering af torturofre og andre traumatiserede flygtninge?»

Supplerende svar (8/10 98)

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Det er vigtigt, at torturofre og andre traumatiserede flygtninge så hurtigt som muligt kommer i behandling for de fysiske og psykiske lidelser, som de har pådraget sig.

Med lov nr. 474 af 1. juli 1998 om integration af udlændinge i Danmark er der taget højde for, at hensynet til torturofre og andre traumatiserede flygtninge skal indarbejdes i integrationsindsatsen. Kommunalbestyrelsen kan således helt eller delvis undtage en udlænding fra deltagelse i introduktionsprogrammet, når ganske særlige grunde taler derfor. Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at der i denne forbindelse særligt tænkes på torturofre og andre traumatiserede flygtninge. Det fremgår endvidere af bemærkningerne, at kommunerne skal søge at tage højde for de traumatiserede flygtnings særlige behov, og at de skal henvise flygtnings til relevante behandlingssteder. Endvidere er det nævnt, at kommunerne kan anvende særlig rådgivningsmetodik i det sociale arbejde ved f.eks. at tilbyde de omhandlede grupper samtaler med socialrådgivere med ekspertise og erfaring i at vurdere og rådgive traumatiserede flygtninge.

For så vidt angår behandlingskapaciteten henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. S 242 og S 243.

Ad spm. nr. S 245

Fra indenrigsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Jette Gottlieb stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det